

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 2CoCsp/9/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6122451246
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 06. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mariana Muránska
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2024:6122451246.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Mariany Muránskej a členov senátu JUDr. Evy Šofrankovej a JUDr. Kataríny Krochtovej v spore žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 35 831 154, právne zastúpený: JUDr. Ján Šoltés, advokát, so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 37 927 795, proti žalovanému: C. K., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom D.. Y. XXX/XX, XXX XX D., o zaplatenie 5 235, 38 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bardejov č.k. Sk-1Csp/84/2022-113 zo dňa 15.novembra 2023, takto jednohlasne

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

N e p r i z n á v a stranám náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Bardejov (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „súd“) napadnutým rozsudkom rozhodol (cit.):

I. „Žalobu zamietá.

II. Žalovaný má nárok na náhradu trov konania proti žalobcovi v rozsahu 100 %, o ktorých výške bude rozhodnuté po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením.“

2. Rozhodnutie právne odôvodnil ust. § 37 ods. 1, § 39, § 52 ods. 1 až 4, § 53 ods. 1, ods. 5, ods. 9, § 54 ods. 1 a ods. 2, § 525 ods. 1 a ods. 2, § 565 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“), § 1 ods. 2, § 9 ods. 1 a ods. 2, § 11 ods. 1 a § 17 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „ZoSÚ“), § 92 ods. 8 zákona č. 438/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „Zákon o bankách“), § 215 ods. 1, § 255 ods. 1 a § 290 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“).

3. Vykonaným dokazovaním mal za preukázané, že právny predchodca žalobcu, t.j. spoločnosť Všeobecná úverová banka, a.s., a žalovaný uzatvorili dňa 08.11.2017 zmluvu o flexipôžičke, na základe ktorej právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému pôžičku vo výške 6 700 eur. V zmysle zmluvy o splátkovom úvere mal žalovaný splácať pôžičku v pravidelných 96 mesačných splátkach v sume 78,27 eura, pri ročnej úrokovej sadzbe 2,9 %. RPMN 3,47 % a priemernej RPMN 8,96 %. Dátum prvej splátky bol určený na deň 05.12.2017 a poslednej splátky na deň 05.11.2025. V dôsledku nedodržania záväzku splácať úver riadne a včas, právny predchodca žalobcu listom zo dňa 16.01.2020 vyzval žalovaného na zaplatenie dlžnej sumy a súčasne ho upozornil, že v prípade neuhradenia bude žiadať vrátenie celej sumy úveru pred dátumom splatnosti. Následne listom zo dňa 14.05.2020 - výzva na predčasné splatenie zostatku úveru s prísl. - právny predchodca oznámil žalovanému, že dňom 14.05.2020 vyhlásil predčasnú splatnosť úveru vrátane príslušenstva. Listom zo dňa 14.03.2022 oznámil právny predchodca žalovanému postúpenie pohľadávky na spoločnosť Intrum Slovakia s.r.o.

4. V odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie uviedol, že právny vzťah medzi stranami sporu založený zmluvou o flexipôžičke zo dňa 08.11.2017 je vzťahom spotrebiteľským, a preto ho bolo potrebné posúdiť podľa noriem spotrebiteľského práva. Súd sa prioritne zaoberal aktívnou vecnou legitimitáciou žalobcu. Žalobca nadobudol predmetnú pohľadávku na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 14.02.2020 uzavretej so spoločnosťou VÚB, a.s. ako postupcom. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že právny predchodca žalobcu - VÚB, a.s. listom zo dňa 16.01.2020 oznámila žalovanému omeškanie s úhradami záväzkov plynúcich zo Zmluvy o úvere a súčasne ho vyzvala na okamžité splatenie dlžnej sumy s upozornením, že ak nedôjde k úhrade bude žiadať vrátenie celej sumy pred dátumom splatnosti úveru. Následne dňa 14.05.2020 vyhlásil právny predchodca žalobcu predčasnú splatnosť úveru, pričom ku dňu splatnosti vyčíslila dlžnú sumu v hodnote 5 374, 51 eur. Zásadným právnym problémom v danej veci bola otázka platnosti, či neplatnosti právneho úkonu postúpenia pohľadávky v zmysle ust. § 39 Občianskeho zákonníka. Teda, či v danom prípade boli splnené podmienky pre postúpenie pohľadávky bez súhlasu dlžníka na tretiu osobu, tak ako to vyžaduje ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách. Súd prvej inštancie s poukazom na podmienky vymedzené ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách, ktoré sú potrebné pre platné postúpenie, čo i len časti pohľadávky na tretiu (nebankovú) osobu. Vzhľadom na skutočnosť, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným bola uzatvorená spotrebiteľská zmluva, pristúpil súd prvej inštancie k posúdeniu vyhlásenia predčasného zosplatnenia celého dlhu nielen v zmysle ust. § 565 Občianskeho zákonníka, ale v spojení s ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ktoré upravuje osobitné podmienky veriteľa pre zosplatnenie celého dlhu. Súd prvej inštancie konštatoval, že pokiaľ ust. § 53 ods. 9 hovorí o možnosti uplatnenia práva podľa ust. § 565 Občianskeho zákonníka, najskôr v lehote po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky, s ktorou je spotrebiteľ v omeškaní, musí ísť vždy o konkrétnu splátku, nakoľko len v takomto prípade je možné posúdiť, či bola dodržaná zákonom stanovená lehota minimálne troch mesiacov. V nadväznosti na vedené súd prvej inštancie dospel k záveru, že z oznámenia o vyhlásení okamžitej splatnosti zo dňa 14.05.2020 nie je možné určiť pre nezaplatenie ktorej splátky došlo k vyhláseniu predčasnej splatnosti celého úveru. Taktiež uviedol, že z výzvy zo dňa 16.01.2020 nebolo možné určiť o aké splátky išlo. S poukazom na ust. § 17 ods. 2 zákona č. 129//2010 Z.z. a § 92 ods. 8 zákona o bankách a po preskúmaní obsahu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti súd dospel k záveru o neurčitosti tohto právneho úkonu, nakoľko v ňom absentovala riadne špecifikovaná omeškaná splátka pre ktorú veriteľ vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru. V danom prípade neboli splnené všetky podmienky pre zosplatnenie úveru podľa ust. § 565 v spojení s ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, keďže právnym predchodcom nedošlo k zosplatneniu úveru zákonným spôsobom. Právny úkon zosplatnenia je v zmysle ust. § 37 Občianskeho zákonníka, a to z dôvodu chýbajúcej identifikácie nezaplatennej splátky, pre ktorú sa právny predchodca žalobcu rozhodol úver zosplatiť. Ak nedošlo k zákonnému vyhláseniu mimoriadnej splatnosti, pohľadávka banky nebola postupiteľná, nakoľko tomu bránilo ust. § 525 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Postúpenie pohľadávky bolo v zmysle ust. § 39 Občianskeho zákonníka neplatným právnym úkonom, preto žalobca v danom prípade nebol aktívne vecne legitimovaný. Vzhľadom na uvedené súd vo výroku I. napadnutého rozsudku žalobu zamietol. O trovách konania rozhodol podľa ust. § 255 ods. 1 CSP, a to tak, že úspešnému žalovanému priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov v rozsahu 100 %.

5. Proti rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca, a to z dôvodu ust. § 365 ods. 1 písm. h) CSP. Navrhol, aby odvolací súd v zmysle ust. § 388 CSP rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že zaviazá žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 5 235, 38 eur s prísl. a priznal mu náhradu trov konania. Odvolanie odôvodnil tým, že súd vec nesprávne právne posúdil. Namietal, že výzva právneho predchodcu žalobcu zo dňa 16.01.2020 bola žalovanému doručená na adresu ním uvedenú v zmluve o úvere, pričom túto podľa žalobcu počas celého trvania úverového vzťahu nezmenil, ani neoznámil inú adresu na prijímanie písomností. Doručenie tejto výzvy preukazoval odkazom na podací hárok preukazujúci doručenie zásielky, ktorý mal byť súčasťou súdneho spisu. Trval na tom, že v danom prípade preukázal, že zásielky boli zasielané do dispozičnej sféry žalovaného. V nadväznosti na uvedené poukázal aj na judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, zaoberajúcu sa problematikou doručenia poštových zásielok. Žalovaný aj napriek zasielanej výzve omeškané splátky neuhradil, a preto pristúpil právny predchodca žalobcu k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru. Namietal, že pokiaľ sa jedná o vyhlásenie predčasnej splatnosti, zákon v zmysle ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách neukladá žiadne ďalšie podmienky, pokiaľ sa jedná o formu predčasného zosplatnenia. V zmysle ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách môže banka postúpiť svoju pohľadávku za podmienky, ak klient bol na zaplatenie omeškanej časti záväzku vyzvaný, a tiež ak jeho omeškanie trvá nepretržite

dlhšie ako 90 dní. Vzhľadom na uvedené mal žalobca za to, že v danom prípade preukázal splnenie oboch uvedených podmienok. V tejto súvislosti uviedol, že neuvedenie splátky, pre ktorú k zosplatneniu došlo, nemôže mať za následok neplatnosť právneho úkonu zosplatnenia. Uviedol, že pri výklade právnych úkonov a ich posudzovaní z pohľadu nárokov na ich platnosť je nevyhnutné brať na zreteľ príkaz preferencie výkladu v prospech platnosti právneho úkonu a dôvody neplatnosti nerozširovať nad rámec zákonom uvedených prípadov. V tejto súvislosti poukázal na nález Ústavného súdu SR z 1. apríla 2015, sp. zn. I. ÚS 640/2014. Žalobca zároveň zdôraznil, že o problematike uvádzania, pre ktorú nesplnenú splátku veriteľ žiadal zaplatenie celej pohľadávky už bolo rozhodnuté viacerými krajskými súdmi, podľa ktorých nebolo uvedenie splátky pre ktorú pristúpil veriteľ k zosplatneniu podmienkou platnosti vyhlásenia mimoriadnej splatnosti dlhu. V tejto súvislosti odkázal na rozhodnutie Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 7CoCsp/4/2023, rozsudok Krajského súdu v Košiciach zo dňa 22.08.2023, sp. zn. 5CoCsp/2022 a i. V závere uviedol, že súd prvej inštancie mal dospieť k záveru, že žalobca je aktívne vecne legitimovaným v predmetnom konaní.

6. Ďalšie vyjadrenia vo veci podané neboli.

7. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (ustanovenie § 34 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ustanovenia § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania (ustanovenie § 385 CSP a contrario) tým, že miesto a čas vyhlásenia rozhodnutia oznámil na úradnej tabuli súdu Krajského súdu v Prešove a na jeho webovej stránke najmenej 5 dní vopred a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

8. Súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností prijal správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia súdom prvej inštancie, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje (§ 387 ods. 2 CSP).

9. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietaným nesprávnym právnym posúdením, teda to, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (viď rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II.ÚS 78/05).

10. Súd prvej inštancie správne posúdil zmluvný vzťah medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným ako vzťah spotrebiteľský. Na daný právny vzťah správne aplikoval ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a ustanovenia zákona o bankách.

11. V predmetnom prípade bola medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným dňa 08.11.2017 uzavretá Zmluva o poskytnutí spotrebiteľského úveru „Flexipôžička“, na základe ktorej bol žalovanému poskytnutý úver vo výške 6 700 eur. Žalovaný sa poskytnutý úver zaviazala splácať v pravidelných 96 mesačných splátkach, pričom výška mesačnej anuitnej splátky bola vo výške 78,27 eur. Dátum prvej splátky bol určený na deň 05.12.2017 a poslednej splátky na deň 05.11.2025. Listom zo dňa 16.01.2020 právny predchodca žalobcu vyzval žalovaného na úhradu omeškaných splátok a súčasne ho upozornil na možnosť predčasného zosplatnenia úveru. Dňa 14.05.2020 právny predchodca žalobcu vyhlásil predčasnú splatnosť úveru vrátane príslušenstva. Listom zo dňa 14.03.2022 oznámil právny predchodca žalobcu žalovanému postúpenie pohľadávky na spoločnosť Intrum Slovakia, s.r.o.

12. V podanom odvolaní žalobca namietal nesprávne právne posúdenie súdu prvej inštancie spočívajúce v závere o neplatnosti právneho úkonu zosplatnenia pre neuvedenie splátky pre ktorú k zosplatneniu došlo. Žalobca nesúhlasil s právnym posúdením súdu prvej inštancie, ktorým súd dospel k záveru o neurčitosti oznámenia o predčasnej splatnosti. Zároveň namietal závery súdu o nedostatku jeho aktívnej vecnej legitimácie.

13. K námietke o nesprávnom právnym posúdení odvolací súd poznamenáva, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva

na zistený skutkový stav. O omyl ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery (pozri napr. Najvyšší súd SR, sp. zn. 7 Cdo 7/2010). Odvolací súd má za to, že táto odvolacia námietka nebola naplnená.

14. Podľa ust. § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

15. Podľa ust. § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

16. Podľa ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

17. Podľa ust. § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

18. V prípade, ak veriteľ svoje oprávnenie vyplývajúce z ustanovenia § 565 Občianskeho zákonníka využije, vyhlásenie predčasnej splatnosti má významné právne následky. Ustanovenie § 565 Občianskeho zákonníka je zaradené do 8. časti hlavy I. oddielu 6 tohto právneho predpisu upravujúceho zánik záväzkov. Právny predchodca žalobcu oprávnenie vyplývajúce mu z ustanovenia § 565 Občianskeho zákonníka využil, čím spôsobil zánik povinnosti žalovaného splácať poskytnutý úver v dohodnutých splátkach.

19. Nakoľko medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným bola uzatvorená zmluva o spotrebiteľskom úvere, je potrebné v tomto prípade pre posúdenie platnosti jednorazového predčasného zosplatenia celého dlhu zohľadniť špeciálnu právnu úpravu vo vzťahu k ust. § 565 Občianskeho zákonníka obsiahnutú v ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Z dikcie predmetného ustanovenia vyplýva, že ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže veriteľ využiť právo podľa ust. § 565 najskôr po uplynutí 3 mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote, ktorá nemôže byť kratšia ako 15 dní. V tomto smere možno poukázať na rozsudok Krajského súdu Prešov, sp. zn. 18CoCsp/25/2023, kde odvolací súd uviedol, že ak Občiansky zákonník v ust. § 53 ods. 9 hovorí o tom, že veriteľ môže pristúpiť k využitiu práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka najskôr po uplynutí 3 mesiacov od omeškania so zaplatením splátky, s ktorou je spotrebiteľ v omeškaní „musí ísť vždy o konkrétnu splátku, nakoľko len v takomto prípade je možné posúdiť, či bola dodržaná zákonom stanovená minimálna lehota 3 mesiacov pre uplatnenie takéhoto práva veriteľom.“

20. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti odvolací súd v zhode so súdom prvej inštancie konštatuje, že Výzvu na predčasné splatenie zostatku úveru (č.l. 54) zo dňa 14.05.2020 je potrebné považovať pre jeho neurčitosť za neplatný právny úkon v zmysle ust. § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Z predloženého súdneho spisu má odvolací súd za to, že právny predchodca žalobcu pristúpil k zosplateniu spotrebiteľského úveru ku dňu 14.05.2019, pričom žiadal splatenie zostatku úveru spolu s príslušenstvom ktorá ku dňu 14.05.2019 predstavovala sumu vo výške 5 374,51 eur (č.l. 54). Oznámenie o vyhlásení predčasnej splatnosti (č.l. 54) však neobsahuje uvedenie omeškanej splátky, pre ktorú žalobca pristúpil k využitiu práva podľa ust. § 565 v spojení s ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. V tomto smere odvolací súd uvádza, že nešpecifikácia konkrétnej splátky, pre ktorú bola vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru spôsobuje neurčitosť takéhoto úkonu, nakoľko bez tejto špecifikácie nemožno posúdiť, či došlo k splneniu podmienky stanovenej v ust. § 53 ods. 9, ktorá umožňuje využitie práva podľa ust. § 565 Občianskeho zákonníka. Zároveň pre posúdenie určitosti a následnej možnosti, či k zosplateniu dlhu došlo v súlade so zákonom je nutné, aby bolo zrejmé s ktorou splátkou je dlžník v omeškaní. (viď rozsudok Krajského súdu Prešov 7CoCsp/14/2021)

21. „Neuvedenie konkrétnej splátky, pre ktorú žalobca jednorazovo predčasne zosplatil celý dlh, vyplývajúci z úveru, spôsobuje absolútnu neplatnosť tohto jednostranného právneho úkonu žalobcu

pre jeho neurčitosť (§ 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka).“ (viď rozsudok Krajského súdu Prešov 7CoCsp/14/2021).

22. Zároveň odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že v zmysle ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách, môže banka postúpiť svoju pohľadávku na nebankový subjekt len v zmysle pravidiel vymedzených v tomto osobitnom predpise. Platí však, že k takémuto postúpeniu možno pristúpiť v prípade len v súlade so zákonom a v súlade s podmienkami o vyhlásení predčasnej mimoriadnej splatnosti úveru. Právo vyhlásiť predčasnú splatnosť úveru v zmysle zákonných ustanovení prináleží banke, pričom toto oprávnenie môže realizovať ešte pred postúpením pohľadávky.

23. V zmysle uvedeného sa tak javí, že je sporné, či žalobca mohol platne nadobudnúť pohľadávku, ktorá je predmetom daného konania, keď bez platného postúpenia záväzku niet na strane žalobcu dostatok aktívnej legitímácie uplatňovať bankovú pohľadávku.

24. Judikatúra súdov, vrátane európskeho súdu nevyžaduje, aby na každý argument strany bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia (porovnaj rozsudok Georgiadis proti Grécku z 29.05.1997, sťažnosť č. 21522/93, Zbierka rozsudkov a rozhodnutí 1997 - III.). Odvolací súd preto so zreteľom na vyššie uvedené nepovažoval za potrebné zaoberať sa aj inými odvolacími námietkami.

25. Na základe vyššie uvedeného odvolací súd v zmysle § 387 ods. 1 a ods. 2 CSP napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdzuje.

26. V odvolacom konaní žalobca nebol úspešný. Naopak fakticky plne úspešný bol žalovaný, ktorému vznikol zásadne nárok na náhradu trov odvolacieho konania (v zmysle § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 396 ods. 1 CSP). Z obsahu spisu vyplýva, že žalovaný bola v odvolacom konaní pasívny k odvolaniu sa nevyjadril, náhradu trov odvolacieho konania si neuplatnil, a podľa obsahu spisu mu ani žiadne trovy v odvolacom konaní nevznikli. Odvolací súd vychádzal z čl. 17 Základných princípov CSP zakotvujúcim procesnú ekonómiu. Rozhodovanie postupom najskôr podľa § 262 CSP v spojení s § 396 ods. 1 CSP o priznaní nároku strane na náhradu trov konania a následne súdom prvej inštancie o výške náhrady trov konania, za situácie, keď oprávnenej strane žiadne trovy v konaní nevznikli, by bolo zjavne nielen nelogické, ale i v rozpore so zásadou hospodárnosti civilného súdneho sporu.

27. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).